

இனிமையான குழந்தைகளே - மாயாவின் பிரபாவத்திலிருந்து தப்பிப்பதற்காக நீங்கள் உங்களுடைய பிரியதர்வணை நினையுங்கள். பிரியதர்வணிகளாகிய உங்கள் அனைவரையும் உடன் அழைத்துச் செல்வதற்காக பிரியதர்வண் வந்திருக்கிறார்.

கேள்வி: எந்த இரகசியத்தைத் தொந்து கொள்வதால் குழந்தைகளாகிய நீங்கள் அமைதி மற்றும் சுகம் கேட்பதில்லை?

ததில்: நீங்கள் நாடகத்தின் ரகசியத்தைப் புரிந்துக் கொள்கிறீர்கள். இந்த நாடகம் முடியப் போகிறது என உங்களுக்கு தெரியும். நாம் முதலில் அமைதியில் செல்வோம். பிறகு சுகத்தில் வருவோம். ஆகவே, நீங்கள் அமைதி மற்றும் சுகத்தை கேட்க வேண்டியதில்லை. தங்களுடைய அமைதியான சொரூபத்தில் நிலைத்திருக்கிறீர்கள். மனிதர்கள் தங்களுடைய சுய தர்மத்தை அறியவில்லை. மற்றும் நாடகத்தின் ரகசியத்தை அறியவில்லை. ஆகவே, என்னுடைய மனத்திற்கு அமைதியைக் கொடுங்கள் என கூறுகிறார்கள். இப்போது உண்மையில் அமைதி ஆத்மாவிற்கு வேண்டும். மனதிற்கு அல்ல.

பாட்டு: பிரியதர்வணை வந்து சந்தியுங்கள்.....

ஓம் சாந்தி. சாஸ்திரங்களில் ஒரு சில விஷயங்கள் புரிகிறது. அதிலும் கீதையில் ஒரு சில விஷயம் சரியாகவும், தவறாகவும் இருக்கிறது. அது போன்று பாடல்களிலும் இருக்கிறது. இப்போது பிரியதர்வண் என்ற வார்த்தை சரியாக இருக்கிறது. ஆனால் சரீரம் அழைக்கிறது, சரீரம் அழைக்கவில்லை. சரீரத்தில் இருக்கக்கூடிய ஆத்மா தான் அழைக்கிறது. ஏனென்றால் ஆத்மா தான் துக்கத்தில் இருக்கிறது. பதீத ஆத்மா எனப்படுகிறது அல்லவா? ஆத்மாவில் தான் துரு படிந்திருக்கிறது. ஆத்மா தான் சதோபிரதானமாகவும், ஆத்மா தான் தமோபிரதானமாகவும் மாறுகிறது. உண்மையான தங்கம் தான் பிறகு பொய்யாகிறது. ஆத்மாவில் எதுவும் ஒட்டாது என்று ஒரு போதும் நினைக்க வேண்டாம். ஆத்மா தான் பரமாத்மா என மனிதர்கள் நினைக்கிறார்கள். ஆகவே, ஒட்டாது என கூறிவிடுகிறார்கள். மிகவும் குழப்பம் அடைந்திருக்கிறார்கள். இது யாருடைய வழி. இராவணனுடைய வழி. ஈஸ்வரன் பெயரில் பக்தி போன்று என்ன செய்கிறார்களோ ஈஸ்வரனை சந்திப்பதற்காகச் செய்கிறார்கள். அனைவரின் விருப்பமும் ஈஸ்வரனை எப்படிச் சந்திப்பது என்பதில் இருக்கிறது. இதற்காகத் தான் யாகம், தவம், தானம், புண்ணியம் போன்றவைகளைச் செய்கிறார்கள். இருப்பினும் ஈஸ்வரன் கிடைக்கவில்லை. ஒரு வேலை ஈஸ்வர் கிடைத்திருந்தால் யாத்திரைகளுக்குச் செல்ல மாட்டார்கள். சிலருக்கு சிலைகளின் சாட்சாகாரம் கிடைத்து விடுகிறது என வைத்துக் கொள்ளுங்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு ஈஸ்வரன் கிடைக்கவில்லை அல்லவா? ஈஸ்வரனை ஓ, பதீத பாவனா! ஓ, பிரியதர்வணே! வாருங்கள் என அனைவரும் அழைக்கிறார்கள். ஏனென்றால், ஆத்மா துக்கம் அடைகிறது. சரீரத்தில் அடிப்படால் ஆத்மா தான் துக்கத்தை உணர்கிறது. ஆத்மா சரீரத்தை விட்டுச் சென்று விடுகிறது என்றால் சரீரத்தை என்ன செய்தாலும் ஆத்மாவிற்கு ஒன்றும் ஆகாது. ஆத்மா மற்றும் சரீரம் இணைந்திருக்கிறது என்றால், ஆத்மா உணர்கிறது. குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு சுத்யகத்தில் எந்த துக்கமும் இல்லை என அறிவீர்கள். ஏனென்றால் அங்கே இராவண இராஜ்யம் இல்லை. நீங்கள் சொர்க்கத்திற்குச் செல்வதற்காக முயற்சி செய்கிறீர்கள். அங்கே மாயை இல்லை. இந்த மாயையின் இராஜ்யம் மூடிவடையப் போகிறது. பாவம் மனிதர்கள் எதையும் அறியவில்லை. மனதிற்கு அமைதி வேண்டும் என்கிறார்கள். ஆத்மாவிற்கு அமைதி இல்லை என கூறுவதில்லை. மனதிற்குத் தான் என கூறுகிறார்கள். ஆத்மாவில் தான் மனம், புத்தி இருக்கிறது. ஆத்மா நமக்கு அமைதி வேண்டும் என கூறுகிறது, மனதிற்கு அமைதி வேண்டும் என்பது இல்லை. ஆத்மா அமைதியை விரும்புகிறது. ஆத்மாக்களாகிய நாம் பரந்தாமத்தில் இருந்து வருகிறோம் என புரிந்து கொள்கிறீர்கள். இந்த சரீரத்தில் ஆத்மாவிற்கு உறுப்புகள் கிடைக்கின்றது. ஆத்மா பிரியதர்வணே வந்து சந்தியுங்கள் என கூறுகிறது. சரீரத்திற்கு துக்கம் இருக்கிறது. இப்போது உடல் மற்றும் மனதில் எவ்வளவு வித்தியாசம் இருக்கிறது? மனம் மற்றும் புத்தி ஆத்மாவின் சக்தியாகும். இந்த சரீரம் கார்மேந்திரியம் ஆகும். இந்த விஷயங்களை வேறு யாரும் புரிந்து கொள்ள மாட்டார்கள். உண்மையில் ஆத்மா என்று தான் சொல்ல வேண்டும். ஆத்மாவிற்குத் தான் அமைதி வேண்டும். இப்போது ஆத்மா கார்மேந்திரியம் மூலம் விகர்மங்களை வெற்றி அடைந்துக் கொண்டிருக்கிறது. மனதின் மீது வெற்றியடைந்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பது கிடையாது. இல்லை, பரம்பிதா பரமாத்மாவின் ஸ்ரீமத்தினால் மாயாவின் மீது வெற்றி அடைகிறோம். மற்றபடி மனதிற்கு அமைதி வேண்டும் என்பது தவறாகும்.

மனதிற்கு சுகம் வேண்டும் என்பது கிடையாது. ஆத்மா அமைதியைக் கேட்கிறது. ஏனென்றால் ஆத்மாவிற்கு தனது சாந்திதாமத்தின் நினைவு வருகிறது.

இப்பொழுது குழந்தைகளாகிய நீங்கள் ஆத்மா மற்றும் பரமாத்மாவின் வித்தியாசத்தை அறிந்துக் கொண்டார்கள். ஒ, பிரிய தர்வினிகளே! தங்களுடைய பிரியதர்ஷினை அடிக்கடி நினைவு செய்துக் கொண்டே இருங்கள் என பாபா கூறுகிறார். இதில் தான் மாயை நிறைய போரிடுகிறது என பிரியமானவரும் அறிகிறார். அடிக்கடி மாயை மறக்க வைத்து தேக அபிமானத்தில் கொண்டு வருகிறது. நாம் சாந்த சொருபமானவர் என்ற அறிமுகம் ஆத்மாவிற்கு கிடைத்திருக்கிறது. ஆத்மாவின் சுய தர்மமே அமைதி ஆகும். சுய தர்மத்தை மறந்து ஆத்மா துக்கம் அடைந்து எங்களுக்கு அமைதி வேண்டும், முக்தி வேண்டும் என அழைக்கிறது. அமைதிக்குப் பிறகு சுகம் ஆகும். சன்னியாசி நாடகத்தின் இரகசியத்தை அறியவில்லை. அமைதியான தேசத்தைப் பற்றியும் அறியவில்லை. உங்களுக்கு ஆத்மாக்களாகிய நாம் பரந்தாமத்தில் வசிக்கக் கூடியவர்கள் என்ற உறுதியிலும் உறுதியான நிச்சயம் வேண்டும். நாம் தான் 84 பிறவிகளின் நடிப்பை நடிக்கின்றோம். இப்போது நடிப்பு முடிவடைகிறது. நமக்கு பிரியமானவர் கிடைத்திருக்கிறார் என ஆத்மா கூறுகிறது. பக்தி மார்க்கத்தில் அனைவரும் பிரியமானவரை நினைக்கிறார்கள். உண்மையான பிரியதர்ஷின் ஒருவரே. ஒருவரின் பெயரைத் தான் கூறுகிறார்கள். நமக்கு பிரியதர்ஷின் கிடைத்து விட்டார் என நீங்கள் புரிந்துக் கொள்கிறீர்கள். இப்போது இந்த சாதாரண உடலில் அமர்ந்திருக்கிறார். இவருடைய பெயர் பிரம்மா. நீங்கள் பிரம்மா குமார், பிரம்மா குமாரிகள். அனைவருக்கும் இதைப் புரிய வையுங்கள். பிரம்மா குமார், பிரம்மா குமாரிகளுக்கு முன்பு பிரஜாபிதா என்ற வார்த்தை வராததால் குழப்பம் அடைகிறார்கள். பிரஜாபிதா என்ற வார்த்தை இல்லாததால் மனிதர்கள் புரிந்துக் கொள்வதில்லை. பிரஜா பிதாவை அனைவரும் அறிகிறார்கள். பிரம்மாவை சூட்சமவதனவாசி என நினைக்கிறார்கள். நீங்கள் பிரஜாபிதா பிரம்மா என்று கூறினால் புரிந்துக் கொள்வார்கள். பிரஜாபிதா பிரம்மா குமார் குமாரிகள் உண்மையில் இருக்கிறார்கள். எனவே பிரஜா பிதாவோடு என்ன சம்பந்தம் என கேட்கப்படுகிறது. பிதா என்ற வார்த்தை முதலிலேயே இருக்கிறது. சிவனை பரம்பிதா பரமாத்மா என்கிறார்கள். இப்போது நீங்கள் ஒன்று பரலெளகீக தந்தை, இரண்டாவது பிரஜாபிதா பிரம்மாவை தெரிந்துக் கொண்டார்கள். லெளகீக தந்தையையோ அறிந்திருக்கிறீர்கள். நீங்கள் மூன்று தந்தைகளை இப்போது புரிந்திருக்கிறீர்கள். வேறு யாரும் உலகத்தில் அறியவில்லை. சத்யுகத்திலும் கூட பாரலெளகீக தந்தையை அறியவில்லை. அங்கே அவர்களுக்கு ஒரு தந்தை தான் இருக்கிறார். இப்போது இந்த சங்கமத்தில் உங்களுக்கு மூன்று தந்தைகள் இருக்கிறார்கள் மூன்று தந்தைகள் சங்கமத்தில் தான் இருக்க முடியும். பிற யுகங்களில் போதும் இருக்க முடியாது. ஒருவர் உயர்ந்ததிலும் உயர்ந்த தந்தை, அவர் மூலமாக ஆஸ்தி கிடைக்கிறது. இரண்டாவது குழந்தை பிரம்மா. அவர் மூலமாக குழந்தைகளை தத்தெடுக்கிறேன். பிரம்மாவின் வாய் வழி வம்சம் என பாடியிருக்கிறார்கள். அந்த பிராமணர்கள் நாங்கள் பிரம்மாவின் வாரிச என்று கூறுகிறார்கள். ஆனால் நாம் பிரம்மாவின் வாய் வழி வம்சம் என புரிந்துக் கொள்ளவில்லை. அவர்களோ வயிற்று வழி வம்சம். வாய் வழி வம்சம் இந்த நேரத்தில் தான் இருக்கிறார்கள். சிவனுக்கு வாய் வழி வம்சம் என்று கூற முடியாது. அவரை அனைவரும் தந்தை என்கிறார்கள். மூன்று தந்தைகள் இருக்கிறார்கள். சிவபாபா மற்றும் பிரஜா பிதா பிரம்மாவின் வாரிச அனைவரும். லெளகீகத்தில் இருக்கிறார்கள். எனவே, உறுதியாக நினைக்க வேண்டும். பரம்பிதா சிவபாபாவிற்குத் தந்தை, சீச்சர் யாரும் இல்லை என புரிய வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவரும் அந்த தந்தையை நினைக்கின்றார். அவரே பரம்பிதா, பரம சீச்சர். தினந்தோறும் விதவிதமாக பாடம் சொல்லிக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார். பிரியமானவர் பிரியதர்ஷினிகளாகிய நமக்கு வந்து புரிய வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார் என நீங்கள் அறிகிறீர்கள். அவரே பதீத பாவனர். நம்மை அழைத்துச் செல்வதற்காக துக்கத்தில் இருந்து விடுவிப்பதற்காக வந்திருக்கிறார். இப்போது இந்த துக்க நகரம் சுகம் உடையதாக மாறும் என அறிகிறீர்கள். இராவண இராஜ்யம் அழியப் போகிறது. கடைசியில் நிச்சயமாக மரணம் வரும். இராவணனின் பூதத்தைக் கூட இங்கே தான் உருவாக்குகிறார்கள். இராவண இராஜ்யம் மற்றும் இராம இராஜ்யம். இந்த இராவணன் பாரத வாசிகளாகிய உங்களின் இராஜ்யத்தைப் புறித்துக் கொண்டான் என பாபா வந்து புரிய வைக்கிறார். வெற்றி தோல்வி பாரத வாசிகளாகிய உங்களுக்குத் தான் ஏற்படுகிறது. இராவணன் வருவதால் நீங்கள் வாம மார்க்கத்தில் சென்று விடுகிறீர்கள். ரஜோ, தமோவை அடைந்து தமோபிரதானமாகி இருக்கிறீர்கள். நீங்கள் இராவணனை இங்கே எரிக்கிறீர்கள். உண்மையில் இது இராவணன் இராஜ்யம் ஆகும். மற்றபடி சீதையை கடத்திச் சென்ற விஷயம் எதுவும் இல்லை. இதுவோ இராவணனின் இராஜ்யம் ஆகும். அனைத்து மனிதர்களும் இராவண இராஜ்யத்தில் இருக்கிறார்கள். இராவண இராஜ்யத்தில் துக்கம்

இருக்கிறது. இராம இராஜ்யத்தில் சுகம் இருக்கிறது. இராமர் என்று பகவானுக்குத் தான் கூறப்படுகிறது. உங்களுடைய புத்தி அங்கே சென்று விடுகிறது. வேறு யாருடைய புத்தியிலும் இந்த விஷயம் இல்லை. தந்தை தான் வந்து தங்க புத்தியாக மாற்றுகிறார். உண்மையில் பெயரே பாரஸ்நாத் என வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அங்கே கூட விஷ்ணுவின் இரட்டை ரூபம் இருக்கிறது. எத்தனை புரிய வைப்பதில் குழப்பம் இருக்கிறது. பாபா வந்து விளக்கமாகப் புரிய வைக்கின்றார்.

நீங்கள் பாடவின் ஒரு வார்த்தையைக் கேட்பதாலேயே விழித்து எழுந்து விடுவீர்கள். சில பாடல் நன்றாக இருக்கின்றது. இப்போது நீங்கள் யாத்திரையில் சென்று கொண்டிருக்கின்றீர்கள். ஆன்மீக யாத்திரை நாம் தான் செய்கின்றோம் என அறிகிறீர்கள். உண்மையில் ஆத்மாக்கள் அனைவருக்கும் வழிகாட்டி ஒருவரே. இப்போது உங்களை துக்கத்தில் இருந்து விடுவித்து அழைத்துப் போகிறார். அனைவருக்கும் வழிகாட்டி அவர் ஒருவரே!

அனைவரையும் திரும்ப முக்தி தாமத்திற்கு அழைத்துச் செல்வதற்கு அனைவருக்கும் சத்கதி அடையச் செய்கின்ற நேரத்தில் அவரே வருகிறார். நிச்சயமாக ஏதாவது ரூபத்தில் வருவார் அல்லவா? வீட்டில் அமர்ந்த படியே இவர் வருகிறார். உண்மையில் சிவ ராத்திரி பாடப்படுகிறது. சிவனும் நிராகாரராக இருக்கிறார். பிறகு அவருடைய ராத்திரி எப்படி என யாரிடமாவது கேளுங்கள். யாருக்கு பெயர், உருவம் இல்லையோ அவருடைய இரவு எப்படி வரும்? விங்கத்தைக் கூட காண்பிக்கிறார்கள். அவருடைய பெயர், ரூபம், தேசம், நேரம் கூட இருக்கிறது. அவருடைய மகிமையை சுகக் கடல் எனப்பாடுகிறார்கள். நிச்சயமாக சுகம் கொடுப்பார் அல்லவா? இப்போது அனைவரும் பதீதமாக இருக்கிறார்கள். குணம் நிறைந்தவர்களுக்கு முன்பு சென்று பாடுகிறார்கள். எங்களுக்கு எந்த குணமும் இல்லை. நாங்கள் கருப்பாக இருக்கின்றோம். இது கருப்பான உலகம் அல்லவா? கருப்பு கத்திரிக்காயில் எந்த குணமும் இல்லை. கருப்பு என்றால் பதீத மனிதர்களுக்கு எந்த குணமும் இல்லை. யார் வெள்ளையாக (பாவனமாக) இருக்கிறார்களோ அவர்களுக்குள் தான் குணம் இருக்கும். நீங்கள் ஒரு தந்தையிடம் கேட்கிறீர்கள். வேறு எந்த விஷயமும் கேட்கவில்லை. ஒருவர் மற்றொருவருக்கு இந்த ஞானத்தின் கருத்துக்களைக் கூறுங்கள். திரும்ப திரும்ப செய்யுங்கள். இங்கே உங்களுக்கு கிடைக்கின்ற சுகம், செய்கின்ற தாரணை மிகவும் நல்லது. சில நாட்களுக்களாக ஹாஸ்டலில் வருகிறீர்கள். சிலர் 4 நாட்கள், சிலர் 6-8 நாட்கள் வரை வருகிறார்கள். அவர்கள் அமர்ந்து பாபாவிடம் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நாம் தாய் தந்தையுடன் வீட்டில் அமர்ந்திருக்கிறோம் என்ற நிச்சயம் ஏற்பட வேண்டும். இது ஈஸ்வரனின் வீடாகும். வாயில் என்றாலும் சரி, வீடு என்றாலும் சரி விஷயம் ஒன்று தான். வாயிலில் வந்திருக்கிறீர்கள் என்றால் வீட்டுக்குள்ளே வந்திருக்கிறீர்கள். வாயிலுக்குள்ளே வீட்டிற்குள் வந்துள்ளீர்கள். எனவே இது ஈஸ்வரனின் வீடாகும். சகோதரன் சகோதரி இருக்கிறார்கள். எனவே இதற்கு இந்திர பிரஸ்த் என்கிறார்கள். இந்த ஞானம் சப்ஸ் பரிகள் (புத்தம் புதிய தேவதைகள்) வரிசைக் கிரமத்தில் பெயர் வைத்திருக்கிறார்கள். இது சிவபாபாவின் சபையாகும். இங்கே இருந்து நீங்கள் வெளியில் செல்கிறீர்கள் என்றால், உங்களுடைய நிலைகளில் இரவு பகல் வித்தியாசம் ஏற்படுகிறது. சேவையில் வரக் கூடியவர்களின் புத்தியில் சேவை செய்ய வேண்டும் என்பது இருக்கிறது. நாடகச் சக்கரத்தைக் கூட புரிந்துக் கொள்வது மிகவும் எளிதாக இருக்கிறது. நாம் அனைவரும் ஏற்பாடு செய்துக் கொண்டிருக்கிறோம். பாபா நம்மை அழைத்துச் செல்வதற்காக வந்திருக்கிறார். மூட்டை முடிச்சுகளை ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். பாபாவிற்கு பழைய குப்பைகளைக் கொடுக்கிறார்கள். பாபா அதற்குப் பதிலாக தங்கம் கொடுக்கிறார். ஞான மானசரோவரில் நீங்கள் மூழ்குகிறீர்கள். இது படிப்பின் விஷயம் ஆகும். இதன் மூலம் நீங்கள் சொர்க்கத்தின் தேவதையாகிறீர்கள். மற்றபடி பரி என்றால் வேறு எந்த பொருளும் இல்லை. சிறுகுகள் போன்றவை கிடையாது. அங்கே இருக்கக் கூடிய மாளிகை, நகை போன்றவை எவ்வளவு நன்றாக இருக்கும். இப்போது மாயை சிறுகுகளத் துண்டித்திருக்கிறது. பறக்க முடியாது என புரிந்துக் கொள்ள வேண்டிய விஷயம் ஆகும். ஆத்மா ராக்கெட் போன்றதாகும் என புரிய வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ராக்கெட் மேலே செல்கிறது என்றால் இறைவனுக்கு அருகில் போகிறார்கள் என புரிந்துக் கொள்கிறார்கள். இப்போது கடவுள் யாராவது அங்கே இருக்கிறார்களா என்ன? இது அனைத்தும் ஆத்மாவிற்காகத் தான். பாபா நம்முடைய வழி காட்டி என நம்முடைய புத்தியில் தோன்றவில்லை. நிறைய ஆத்மாக்களை அழைத்துச் செல்கிறார். எனது வேலையே இது தான் என பாபா கூறுகின்றார். நான் சுகஜ இராஜ்யோகம் மற்றும் ஞானத்தைக் கற்பிக்கிறேன். நான் ஞானம் நிறைந்தவராகி இருக்கிறேன். நான் வருகிறேன் அல்லவா? இவருக்குள் அமர்ந்து உங்களுக்கு தனது அறிமுகத்தைக் கூறுகிறேன். உங்களுடைய ஆத்மாவில் 84 பிறவிகளின் பாகம் இருப்பது போல எனக்குள்ளூம் இருக்கிறது. அதை ரிபீட் செய்கிறேன். உங்களுடைய

பாகம் அதிகம். நான் அரை கல்பத்திற்கு வான பிரஸ்தத்தில் இருக்கிறேன். உங்களுக்கு ஆல் ரவுண்ட் பார்ட் ஆகும். பகவானுக்கு பிரேரணை வந்தது. இந்த சிருஷ்டியைப் படைத்தார் என்கிறார்கள். எதையும் புரிந்துக் கொள்ளவில்லை. எனது பாகம் வரும் போது நான் இந்த சாதாரண உடலில் வந்து உங்களுக்கு இராஜ்யோகத்தை கற்பிக்கிறேன் என பாபா கூறுகிறார். நான் கல்பத்தில் வருவதில்லை. நிச்சயமாக மனித உடலில் தான் வந்து இராஜ்யோகத்தைக் கற்பிப்பேனா? அல்லது ஆமை, மீனுக்குள் வருவேனா? நான் பதீதர்களை எப்படி பாவனமாக்குகிறேன் என்பதைக் கூட நீங்கள் அறிகிறீர்கள். அமர்ந்து பாடம் சொல்லித் தருகிறேன். பரம்பிதா பரமாத்மா வந்து சகஜ இராஜ் யோகத்தையும், ஞானத்தையும் கற்பித்து விஷ்வத்திற்கு அதிபதியாக்குகின்றார். இவரை மந்திரவாதி என்கிறார்கள். ஏனென்றால், நரகத்தை சொர்க்கமாக மாற்றுகிறார். உங்களுக்கு அனைத்து இரகசியத்தையும் நன்றாகப் புரிய வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார். சிருஷ்டியின் வினாசம் எப்படி நடக்கும். இவர்கள் தங்களுக்குள் எப்படி சண்டையிடுவார்கள்? ரத்த நதிகள் எப்படி ஒடும்? பிறகு பாலாறு, நெய்யாறு வழிந்தோடும். இதை பாபா புரிய வைக்கின்றார். பாண்டவர்கள் சண்டையிடுகிறார்களா என்ன? தேக அபிமானத்தை விட்டு என்னை நினையுங்கள் என பாபா கூறுகிறார். கடைசி நினைவிற்கு ஏற்ப எதிர்கால நிலையை அடைவோம். தத்துவ யோகிகள் நாங்கள் பிரம்மத்தில் சென்று மூழ்கி விடுவோம் என நினைக்கிறார்கள். ஆனால் பிரம்மத்திலோ அல்லது ஜோதியிலோ யாரும் கலக்கவில்லை. மன்மனாபவ என பாபா கூறுகின்றார். தலையில் மிகவும் சுமை இருக்கிறது. நினைவினால் தான் விகர்மம் வினாசம் ஆகும். இல்லையென்றால் தர்மராஜ் மூலமாக நிறைய தண்டனைகள் அடைய வேண்டியிருக்கும். நாம் சிவபாபாவின் நினைவில் போக வேண்டும். ஒரு வேளை நீண்ட காலமாக நினைவு செய்யவில்லையென்றால் கடைசியில் அந்த நிலை ஏற்படாது. பல சன்னியாசிகள் அப்படியே அமர்ந்தபடியே போகிறார்கள். பக்தர்களின் மகிழை கூட குறைவில்லை. இருப்பினும் மறுபிறவி அவர்கள் எடுக்கத்தான் வேண்டும். இப்போது நான் அனைத்து ஆத்மாக்களையும் உடன் அழைத்துச் செல்கிறேன் என பாபா கூறுகிறார் இருவும், பகலும் பாபாவின் அறிமுகத்தை எப்படி கொடுப்பது என்ற கவலை இருக்கட்டும். நல்லது.

இனிமையிலும் இனிமையான காணாமல் போய் கண்டெடுக்கப்பட்ட செல்லமான குழந்தைகளுக்கு தாயும் தந்தையுமாகிய பாப்தாதாவின் அன்பு நினைவுகள் மற்றும் காலை வணக்கம். ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு ஆன்மீகத் தந்தையின் நமஸ்தே.

தாரணைக்கான முக்கிய சாரம்:

1. ஒரு தந்தையிடம் தான் கேட்க வேண்டும். வேறு யாரிடமும் எந்த விஷயத்தையும் கேட்க வேண்டியதில்லை. ஞானத்தை மட்டும் தான் வாயிலிருந்து திரும்பக் கூற வேண்டும் மற்றும் கூற வைக்க வேண்டும்
2. பாபாவுடன் சேர்ந்து திரும்பிப் போக வேண்டும். ஆகையால் பழைய குப்பைகளை கொடுத்து முட்டை முடிச்சுக்களை மாற்றம் செய்ய வேண்டும். அனைவருக்கும் தந்தையின் அறிமுகம் கிடைக்க வேண்டும் என்ற இந்த ஒரு கவலையிலேயே இருங்கள்.

வரதானம்: இயற்கையான கவனத்தை தனது இயல்பாக மாற்றிக் கொள்ளக் கூடிய நினைவு சொநுபம் உடையவர் ஆகுக!

சேனையில் இருக்கக் கூடிய படை வீரர்கள் ஒரு போதும் கவனக் குறைவாக இருப்பதில்லை. சதா கவனத்தில் எச்சரிக்கையாக இருக்கிறார்கள். தாங்கள் கூட பாண்டவ சேனை. இதில் சிறிது கூட கவனக் குறைவு வேண்டாம். கவனம் ஒரு இயற்கையான விதியாக வேண்டும். சிலர் கவனத்தை (அட்டென்ஷன்) கூட டென்ஷன் ஆக்குகிறார்கள். ஆனால் டென்ஷனான வாழ்க்கை சதா நடக்காது. ஆகவே, இயற்கையாக அட்டென்ஷனை தனது இயல்பாக்கிக் கொள்ளுங்கள். கவனம் கொடுக்கும் போது தானாகவே நினைவு சொநுபம் ஆகலாம். மறதியின் பழக்கம் விடுபட்டு போகும்

கலோகன்: தனக்கு தானே ஈச்சர் ஆகினால் அனைத்து பலவினங்களும் தானாக முடிந்து போகும்.